

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Általános választói jog.

Pécs, 1897. október 4.

Az általános választói jog mellett a nemzetközi szociáldemokrata párt pécsi hivei által tegnap rendezett tüntető körmenet s az utána következett népgyűlés tagadhatatlanul impozánsan sikerült, akár a tüntetésben résztvettek nagy számát, akár azt a példás fegyelmet tekintjük, amely a tüntetésnek minden gondolkodó polgár szemében su kölcsönözzön.

Az is tagadhatlan, hogy az eszme, amely azt a nagy tömeget tegnap mozgásba hozta, minden szabadságszerető ember előtt népszerű, de különösen annak kell lennie Magyarországon, ahol a nép képviselőinek csufolt alkotmány mellett alig nyolc-százezer ember van politikai jogokkal felruházva, tizenhatmilliónál több pedig teljesen ki van zárva a közügyek intézésére gyakorolható minden befolyásból.

A nálunk divó választási rendszer mellett a legarcátlanabb hazugság azt mondani, hogy Magyarországon a nemzet hozta törvényt magának, mert a nemzet túlnyomó zöme ma éppen úgy kívül áll az alkotmány sáncain, mint állott negyvennyolc előtt, a politikai jogokat élvezők ma éppen úgy csak egy kiváltságos osztályát teszik a nemzetnek, mint a rendi alkotmány idején, csak a kiváltságosok változtak: azelőtt nemeseknek, ma választóknak hívják őket.

A politikai hazugságok nagymestere, Tisza Kálmán, 1874-ben a választási jogosultságot tisztán az egyenes adózás rendszerére alapította s ezt az adócentzust is jó magasra szabta azzal az ürügygel, hogy az állam ügyeinek intézésébe befolyást jogosan csak azok igényelhetnek, akik az állam terheinek viselésében bizonyos mértékig részt vesznek. Mintha bizony mai adózási és vérendszerünk mellett csak azokra nehezednek a közterhek viselése, akik a Tisza-féle választási törvényben megszabott cenzusnak megfelelő egyenes adót fizetnek. Hát igazságos-e, hogy a választói jogot csak azoknak, vagy helyesebben azok egy részének adjuk, akik a 99 milliónyi egyenes adót fizetik, mikor az állami teherviselés sulypontja a közvetett adókra van fektetve s fogyasztási adók, illetékek, jövedékek, egyedáruságok révén az ország összes lakossága 171 millióval járul az ország terheinek viseléséhez.

Hát mit szólunk aztán a véradóról, amely az általános védkötelezettség mellett egyaránt terhel minden épkézláb embert, ezért semmi rekompenzáció nem jár annak a szegény ördögnek, aki legszebb ifjusá-

gának produktív munkaerejét áldozza fel az állam szolgálatában s esetleg a bőrét viszi a vásárra?

Nincs tehát nagyobb képtelenség, mint manapság adócentzushoz kötni a politikai jogositványokat s azért nincs az a szabadelvű ember (nem a kormánypárti szabadelvűséget értjük), aki mai reakciós választási rendszerünket megdönteni s helyébe az általános választói jogon alapuló titkos szavazás rendszerét behozni ne akarná.

S mi az oka mégis, hogy polgárságunk a munkásoknak erre törekvő mozgalmát oly távol tartja magát, hogy legfőbb mint kíváncsi szemlélő vesz részt benne s így is nagyon gyéren? A szocialista vezetők persze azt igyekeznek elhitegni a nagy tömeggel, hogy ezt a burzsoá hatalomvágya és irigysége idézi elő, amely éppen úgy, mint minden kiváltságos osztály, féltékenyen őrzi jogait, melyeknek birtokában van s a világegyetért sem osztaná meg azokkal, akik abból részt kérnek.

Állhat ez azokra, akik a most fennálló hazug népképviselői rendszernek hasznát látják, akiknek számára a kiváltságos választói jog a hatalom és a vele járó földi javak élvezetét biztosítja, de valóságos örülség lenne feltenni az ellenzékéről, hogy az a mai választási rendszerhez hatalomvágyból ragaszkodik, mikor éppen ez a rendszer teszi egyszersmindkorra lehetetlenné, hogy Magyarországon választások útján lehessen kiragadni a hatalmat azok kezéből, akik annak birtokában vannak.

Az ellenzék tehát — ha valahol, hát Magyarországon — természetes szövetségese az alkotmány sáncából kizárt népek a politikai jogok megszerzése iránt folytatott küzdelmében, s ha ezt mégis tartózkodva teszi, annak oka abban rejlik, hogy nálunk ezt a mozgalmat a nemzetközi szocialista apostolok kerítették hatalmukba s ezzel az elé a keserves dilemma elé állították az ellenzékét, hogy vagy a szabadságszeretőt vagy a hazafiság között kell választania.

Ezek az alapostolok az eszméknek a külföldön folyó harcát félreértve, egyes állambölcselekedők magasabb szárnyalású tanításait meg nem emésztve, a hazafiság fogalmát az általános népszabadság útjában álló nyögnek hirdetik s a hazát megtagadva az egész emberiséget akarják egységes szervezettel a boldogulás útjára vinni. Pedig hát eltekintve itt attól, hogy ez a nemzetköziség már magában véve is elérhetetlen utópiákat hajszol s azért a külföldi szocialisták táborában is meghasonlást idézett fel, Magyarországra nézve, még pedig

nemcsak a burzsoá, hanem a munkás osztályra nézve is sokkal nagyobb veszélyeket hord méhében, mint a művelt külföld bármelyik nemzeténél. Az a német, francia vagy angol munkásosztály bátran lehet internacionalista, nem fenyegeti az a veszély, hogy a más nemzetbeli munkás akár tömegével, akár nagyobb intelligenciájával elnyomja, nemzetiségét féltenie pedig semmiféle nemzetközi szervezet mellett oka nincsen, mert nincsen az a nemzetközi áramlat a világon, mely az egy nemzetiségű, kompakt nagy német, francia vagy angol nemzeteket képes lenne kivetkőztetni nemzeti jellegükből.

De ha a magyar beleveti magát a nagy nemzetközi áradatba, az menthetetlenül odavész mint nemzet, de odavész — s ezt jól jegyezzék meg maguknak a nemzetközi szocialistáink — mint egyén is, mert a magyar munkást a német, francia, angol munkás túlszárnyalja minden tekintetben.

Ne hallgassanak tehát munkásaink az internacionális apostolokra s ne éltessek szájkó módjára a nemzetközi szocializmust, hiszen azok maguk sincsenek tisztában azzal, hogy mi is annak lényege. Annyira tájékozatlanok ebben a tekintetben, hogy Lassale tanaira esküsznek s őt dicsőítik mint az internacionális szociáldemokrata párt megalapítóját, mert nem tudják, hogy Lassale alapította az első nemzeti munkásszövetséget, az általános német munkásegyletet s éppen azért különbözött össze Marx-szal, mert nem volt barátja az utóbbi által kezdeményezett nemzetközi irányzatnak.

Ne tagadják meg tehát szocialistáink mesterüket, Lassalet, hanem dobják félre az internacionális vörös zászlót s ragadják kézbe a nemzeti lobogót, akkor majd melléjük sorakozik az általános választói jog kiküzdéséért minden igaz magyar hazafi, de internacionális szavazókat Magyarországon nem kérünk.

Jogot a népnek!

— Saját kiküldött tudósítónktól. —

Pécs, 1897. október hó 4.

... *Jogot a népnek*: ezzel a jelszóval rendezte a magyarországi szociáldemokrata párt pécsi szervezete az általános választási jog és titkos szavazás mellett a tüntető körmenetet és népgyűlést tegnap, vasárnap, délután.

Tudvalevőleg a budapesti szociáldemokrata párt is rendezett ilyen tüntető körmenetet és népgyűlést a múlt hó 19-én, a mikor — a központ után indulva — a pécsi szociá-

listák is akartak tüntetést tartani. Ekkor azonban *Vaszary* Gyula, rendőrfőkapitány nem engedélyezte a tüntetést s így az elmaradt. A rendezőség azonban nem nyugodott és a tegnapi vasárnapra ismét bejelentették, hogy tüntetést akarnak tartani. De ekkorra meg a múlt vasárnapról elhalasztott országos vásár esett és a főkapitány csak akkor engedélyezte a tüntetés megtartását, mikor a rendezők a rendért mindenben kezességet vállaltak.

És rendben, valóban komoly figyelmet ébresztőleg, a számbeli arány nagyságánál fogva szinte impozánsul folyt le a tüntető körmenet és az azt követő népgyűlés.

S nem habozunk ezt kimondani, dacára, hogy a népgyűlés szónokai ugyancsak kikelték a sajtó ellen s nem téven különbséget annak egyes képviselői között, elneveztek összességében rágalmozónak és az igazság elferdítőjének.

Nos hát a pécsi szociálisták eléggé meggyőződhetek már, hogy mi csak akkor helytelenítettük eljárásukat, ha nemzetköziségről, forradalmi szociáldemokráciáról, hazátlanságról, vagyonfelosztásról beszéltek. Ha mint a magyar haza polgárai szálltak sikra kivivandó jogaikért: ily gyűlésükről, ily mozgalmukról mindig tárgyilagosan emlékeztünk meg.

És csak örülnök, hogy a körmenetet követő népgyűlés szónokai *visszaütötték a hazátlanság, az osztozkodás és a nemzetköziség vádját* s ha ezt ezután mozgalmuknál be is bizonyítják, úgy nem lesz okuk a sajtót teljes általánosságban rágalmozással, igazságelferdítéssel vádolni.

Tudósításunk a tüntető körmenet és a népgyűlés lefolyásáról a következő:

A tüntető körmenet.

Délután 2 órára volt ugyan kitűzve a tüntető körmenet elindulása, de még ekkor a kiindulási helyen, a gyár-utca 7. szám alatti egyleti helyiségben minden csendes volt. Csak a vörös kucsmás, piros mellszalagos rendezők jártak a helyiség udvarán, a kapuban pedig egy kocsi az esteli mulatsághoz szánt sörös hordókat hengergették le.

Egynegyed háromkor azonban egyszerre váratlanul benépesült az udvar. Az Ágoston-térről, meg a Hétfejedelem előtti gyülekező helyről érkezett vagy ezer ember, férfiak és nők vegyesen. Utánuk aztán megindult a népvándorlás mintegy parancsszóra és nagy csoportok követték egymást s mire a szigetkülvárosból is megérkeztek a tüntetők, már nem fértek el a tágas udvarban s kiszorultak az utcára.

Félhárom után a rendezők szervezni kezdték a körmenetet. *Végh* József vezetése mellett megindult az első csoport, vagy húsz vöröskucsmás rendezővel az élén a következő felírásu tábla előlvele mellett:

Jogot a népnek

A munkásoknak hazát

Kivívni akarunk!

Ezt megelőzte egy tábla a magyarországi szociáldemokrata párt pécsi szervezete felírással és követte két munkás által vitt kétnyelű fehér zászló, melyen ott állott: *Éljen az általános választási jog!* A zászló piros szalagjait két piros kokárdás munkásleány fogta. Ide sorakozott a párszáz munkásnő, a kik a tüntető körmenetnek a legélénkebb részét képezték és soraikból vöröslött ki fehér alapon a következő jelszó: *A világ összes munkásai egyesüljete!*

A gyár-utca és ferenciek-utcája torkolatánál állt fel a tüntető körmet eleje s a többiek, a kik fértek, tömött sorokban az utcán, mások pedig az udvaron álltak fel. A munkás daloskör után foglaltak helyet a *szentkúti* földművesek és sorban utánuk a többi küldöttek, a jelzőtábla alatt, a következő sorrendben:

üszögi földművesek;

keszűi és mályomi földművesek;

patacsi földművesek;

építő munkások;

jogfosztott bányamunkások;
szabolcsi jogfosztott munkások;
ruházati ipar munkásai;
vas és fémmunkások;
pécsi fuvarosok;
püspökbogádi földművesek;
Zsolnaygyári munkások;
faipari munkások;
kiskozári és mislenyi földművesek;
cserkúti földművesek;
elnyomott téglamunkások.

Természetesen, töméntelen sok kíváncsit is összehozott a körmenet s mikor megindult, a gyár-utca és a Ferenciek-utcája beláthatatlan sokaságtól hullámozott.

Mert a főkapitány a király-utcát kizárta a körmenet utvonlából, annak iránya lényegesen megváltozott és a Ferenciek-utcáján át a Széchenyi-térre ért, honnan az Irgalmasok-utcáján át a »Mátyás király« előtt lefordult és az országúton keresztül a gyár-utca alsó részén át a Tornacsarnok épülete előtt a jótékony nőegylet és a Tornacsarnok közötti téren állapodott meg, mint a népgyűlés színhelyén.

A nép hullámozó tömege, a mely kitért ötezer embert, a legnagyobb rendben hőmpölygött a jelzett utirányon végig. Mindenki mellén, férfién, asszonyén, leányén és gyerekekén ott volt a vörös szalag a következő felírással: *jogot a népnek!* S a résztvevők jelző tábláit megszakította itt egy tábla ezzel a jelmonddal: *Egy mindannyiért, mind egyért;* emitt: *Mi nem vagyunk szlávok, és germánok, hanem szociáldemokraták;* majd egy: *A sikra ki, munkára fel, ne késsünk kivívni az ujjászületésünket!* Természetesen nem hiányzott a 8 órai munka, 8 órai szórakozás, 8 órai alvás jeligéje sem s egy táblán a következő felirat volt:

»Ha jók vagyunk
katonáknak,

Legyünk jók választóknak is!

E jelszavak hangoztatása és éljenzése mellett ment ki a körmenet a gyár-utcaból, hol *Rónaky* Ignác, rendőrkapitány és *Selényi* Antal, rendőrbiztos ügyeltek fel a rendre s ért a városháza elé, hol *Vaszary* Gyula főkapitány is végignézte. Itt a munkásdalárda rágyújtott a szociálista indulóra és mind lelkesebb lett a hangulat s bizony hallottunk nem egy asszonyt és leányt is, a mint elküldte:

— Éljen a világot átalakító nemzetközi szociáldemokrácia!

— Éljen az általános választási jog és titkos szavazás!

— Jogot a népnek!

— Munkások, munkásnők fogjatok kezét jogaik kivívására.

Mikor az országúton az *Udvardy* vendéglőjéhez ért a menet, egy cigánybanda kiállt a kapuba és a Marseillaise-vel fogadta s huzta, míg az egész óriás tömeg el nem hőmpölygött előtte. Megindulásakor a menetnek háromnegyed három volt s mire a tornacsarnok melletti térre ért az eleje, félnégyre járt az idő s aztán pár perc alatt belepte az egész tért az emberáradat, hogy a népgyűlést meghallgassa.

A népgyűlés.

A hatóságot a népgyűlésen *Rech* György, rendőrkapitány, *Oberhammer* Antal, rendőrfogalmazó képviselték, *Trixler* Aladár rendőrbiztos kíséretében. Mikor a tömeg elhelyezkedett a téren, felállt a szónoki emelvényre *Végh* József és üdvözölte a népet, konstatálván, hogy a körmenet a nagy ügühöz méltóan, rendben és méltósággal folyt le. Erre megválasztották a népgyűlés elnökeivé *Szabó* Józsefet és *Getzl* Károlyt; jegyzőjévé pedig *Kirsteier* Jánost. A munkásdalkar elénekelt erre a szociálista indulót, melynek lényege, hogy nem barbár fegyverekkel, hanem az ész és tudomány fegyverével harcolnak s kezdetét vette a népgyűlés tárgya az általános választási jog és a titkos szavazás megbeszélése.

Bokányi Dezső, budapesti kiküldött volt

a népgyűlés szónoka. *Bokányi* ismert szociálista agitátor s heve nem egyszer most is elragadta, de azért egészében olyan beszédet tartott, hogy a pécsi Pollákok és egyéb magukat hazátlan szociálistáknak nevezők tanulhatnak tőle. Kezdte a 48-as időkkel, de bár majdnem egy óráig beszélt, a gyűlés tulajdonképeni tárgyáról vajmi keveset szólt. Hanem annál inkább igyekezett a szociálistákat a nemzetközi cím miatt a hazátlanság vádjá alól tisztázni. Nemzetköziesek ők — ugymond — elveik keresztülvitelében; azt akarják, hogy Európa minden jogtalan népe megkapja jogait; s ha királyok megcsókolhatják egymást a világbéke érdekében, mért ne ölelhetnék ők keblükre a német, francia, vagy oláh és szláv munkást, a ki olyan jogtól fosztott, mint ők s a kiknek jogokat kivívni akarnak. Védekezett az osztozkodás vádjá ellen is s hangoztatta, hogy békés uton, a nép tanításával, eszméik melletti folytonos agitálással, a kulturai haladás útján vivják ki céljaikat.

Utána *Smira* Károly beszélt, de mert a gyűlés főszónoka elbeszélte előle mindent, rövid bevezetés után a következő *határozati javaslatot* terjesztette elő:

»Mert a választási jog a munkások felszabadításának egyik legfontosabb eszköze, kimondja a Pécsen folyó évi október 3-án tartott népgyűlés, csatlakozik a magyarországi szociáldemokrata párt által a választási jog érdekében megindított mozgalomhoz és minden erejével azon lesz, hogy ez általános választási jog kivívassék.«

Szabó József beszélt még röviden, majd *Bokányi* Dezső élt a zárszó jogával és az elnök a népgyűlést befejezettnek nyilvánította.

Erre lerakták a zászlót és a jelvénytáblákat a szónoki emelvényre és öt órakor a tömeg rendben széteszlott.

Este a munkásegyleti helyiségben ünnepély és multság fejezte be a napot.

Nemzetközi kerékpárversenyek.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1897. október 4.

»Parturiunt montes et nascitur ridiculus mus.« Ezt mondhatjuk joggal a tegnapi kerékpárversenyekről. Nagyra törekvő bicikli klubunk hadat izen a pesti versenyzőknek, köztük kitör a harc és akkor rendez nemzetközi kerékpárversenyt, nagy apparátussal elvégzi az előkészületeket. Hirdeti a világ legelső lapjában, hogy Pécsen a professzionisták között közönségünk által összeadott 1000 frankos derby díjért megy majd a verseny; napok óta nagy falragaszok hirdetik, hogy városunkban két napra terjedő kerékpárverseny lesz, melyen világszerte ismert biciklisták mérkőznek majd meg a pécsi derbyért, ugyanekkor lesz az utolsó mérkőzés a válszalagért, — és mikor a közönségnek azon töredeke, mely a dolgok felől nem értesült, a versenypályára kimegy, hallja, hogy csak 4 nevező van, az sem a világ félreeső pontjairól, hanem Bécsből.

Akkor látja, hogy *Bedő* versenyez önmagával, mert hát kihívója *Lilits* Milutin meg nem érkezett és miután a programot be kell tartani, *Bedő* Imre rövid időközben kétszer futja meg az 1000 méteres távot, első ízben 1 perc 25 mp., másodízben 1 perc 23 mp. alatt. És mikor látja az egymással civakodó, rút viszálykodásban élő professzionistákat itt is kenyérrigészből veszekedni, megbánja, hogy összeadta az 1000 frankot. Bizony meg kell vallani, jobban tették volna az intéző emberek, ha látva vállalkozásuk sikertelen voltát, az 1000 frankot más versenymekre tűzik ki, mert Bécs nem szorult Pécs pénzére, de Pécs meg nem örömet látja, hogy olyan bécsiek viszik el pénzüket, mint ezek a versenyzők.

De nézzük csak a versenypontokat.

A »Pécsi Derby«-ért 7 nevezőnek kellett volna futni, de csak 4 bécsi és 1 pesti érkez-

vén meg, a rendező bizottság kissé meg volt akadva és hogy a 2 napra hirdetett versenynevekből legalább 2 órát ki tudjon szorítani, a nevezőket 3 ízben indította azzal, hogy a ki legtöbb pontokat kap, az lesz a győztes. Ugyanis annak, ki elsőnek érkezik be 4, a másodiknak 3, a harmadiknak 2 pontot ígértek, és az ekkép kapott pontok összege lett volna az irányadó. Az első futamánál győztes Gocs (1 p. 25 mp.), Reiningen és Seidl holt versenyben érkeznek be, a második futamánál első Seidl (1 p. 34 $\frac{1}{5}$ mp.), második Weisz (1 p. 38 mp.), harmadik Gocs, azonban Seidl maga bevallja a versenybíró előtt, hogy verseny közben Reiningent a gépről lelőtte és így elveszti az elsőséget, úgy tekintik, mintha nem is futott volna. A versenybíró ezen határozata határozott igazságtalanság. Reiningen, ki géperől lelőtetik, a verseny e futamánál nem jön számításba, Gocs elveszti a megérdemelt pontokat, Seidl pedig aránytalan elsőbbséget kap, mikor őt győztesnek tekintik. A géperől lelőköttnek kezén és lábán keletkezett sebeit az orvosok bekötik és így bandázzsal indul neki a harmadik futamnak, melynél elsőnek érkezik Seidl 3 p. 30 mp. alatt futva meg 2000 métert, másodiknak Reiningen (3 p. 40 $\frac{3}{5}$ mp.), harmadiknak Gocs. Összeül a bíróság és hosszas tanácskozás után megállapítja, hogy a győztes Gocs lett, második Seidl, harmadik Reiningen. A közönség ez igazságtalan és méltánytalan ítéletet nem tetszésével fogadja.

A „Sopiana verseny” ben 6 pécsi amateur indul. A verseny kezdetén már Bedő Karoly pneumaticja ismeretlen okból kidurran, tel kell adnia a versenyt úgy, hogy elsőnek Fekete Jenő, 1000 métert 1 p. 42 mp. alatt tevé meg, másodiknak Hentz Győző 1 p. 42 $\frac{1}{5}$ mp., harmadiknak Aufrecht Richard.

A »tételny verseny«-nél ismét rossz rendezést látunk. Aránytalan az, hogy 1000 méterben 250 és 200 méter előnyt ad a bizottság egyik-másiknak és így nem csodálandó, hogy a Bedő testvéreket »lehúzzák« a többiek, elsőnek érkezvén be Erössy Aladár, másodiknak Litke Lenci, harmadiknak Fekete Jenő.

A »vigaszversenyben« 3 nevező közül Greiner (pesti) viszi el az első díjat, ki ezzel vigasztalódik, recordot is javít, mert a bécsi vezetése mellett az 5 kilométert 7 perc 4 mp. alatt futja meg, (javítás 6 mp.)

A tegnapi nap eredményéről talán okul a rendezőség, elfogadja a minduntalan hangoztatott jóakaró tanácsunkat, kizárja pályájáról a professionistákat, kiknek, mint látszik, még ígérteben sem lehet bízni és ha vissza akarja nyerni a közönség szeretetét, nem akarja fölülmulni erejét, megmarad az országos versenyek rendezése mellett, melyek a közönségnek mindenkor nagyobb szórakozást nyújtanak, mint a versenyek pénzdíjai után sóvárgó és ebből élő professionisták valóban csunya küzdelme.

Hirek.

Pécs, 1897. október 4.

Volt is, tán lesz is . . .

Orestes és Pylades esetén
Hányszor el-egondolkozom!
Olyan barátságot nem nyomhat el,
Nem, semmiféle hatalom.
Csak mese tartja már hírét, de még
Mesében is igazi kincs,
Mi a valót illeti, ily barát
Volt is, tán lesz is, de ma nincs.

Cicerónak, úgy mondja az irás,
Volt egy áldott szívű napa,
Vejének adott mindig igazat,
Pörre nem nyílt meg ajaka.
Szelid, elégedett volt mindenütt,
Szóval valódi, ritka kincs.

S ilyen anyós, higyjétek el fiuk,
Volt is, tán lesz is, de ma nincs.

Plátónak egy hitelezője volt,
Kinek már sokkal tartozott,
Folyton csak adta Plátónak a pénzt,
Pedig fizetni nem szokott.
Zsebébe nyomta erőszakkal is,
Ő volt ám az igazi kincs!
Hej jó fiuk, ilyen hitelező
Volt is, lesz is tán, de ma nincs.

Menelaus volt ám a minta-férj!
Harcolt kerek tíz éven át.
Hogy visszanyerje megszökött nejét,
A hírneves szép Helenát.
Nem mondta ám, hogy, »csak hogy elszökött,«
Ilyen férj oszt' igazi kincs!
Ilyen, higyjétek el szép asszonyok,
Volt is, lesz is tán, de ma nincs.

Nagyhirű bölcs volt Epicurus ur,
Az volt a fő tantétele,
Hogy az ember azonnal bölcs legyen,
Csak egye magát jól tele.
Ugy tett, amint javasla, csakugyan,
Hires lett így a kis hamis,
Higyjétek el, hogy ilyen bölcs legény
Volt is, meg lesz is, de van is.

H. M.

Napirend 1897 október 5-én.

Naptár: kedd, október 5. — Róm. kath.: Placid. — Prot.: Placid. — Görög-kel. (sept. 23.) Iván. — Zsidó: Tischri 9. — Nap két 5 óra 50 perckor; nyugszik 5 óra 14 perckor. — Hold két délután 3 óra 1 perckor; nyugszik éjjelkor.

Időjárás: hőmérséklet 15 Celsius fok meleg; légnomás 753. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint eső és hűvös idő később derülés várható.

Színház: »Nebántsvirág«.

— (A király névnapja.) Bár esős, valóban őszi idő köszöntött reánk ma reggel, a lelkesedett hangulat legkevésebé enyvedt s már a kora reggeli órákban nemzeti lobogókat verdesett az őszi eső, melyek a középületek tetején s orozatán tették ünnepiessé a napot. A hivatalos isteni tisztelet d. e. 9 órakor volt a székesegyházban, melyen résztvettek a városi bizottsági tagok és főbb városi tisztviselők, élükön a polgármesterrel, a helyben állomásozó minden fegyvernembeli csapatok egész tisztikara, a hivatalok főnökei, a csendőrség tisztjei. Az ünnepi nagy misét Dobszay Antal kanonok celebrálta fényes segédlettel a papnövendékek sorfala közt. A gimnázium ifjusága reggel fél 8-kor hallgatott nagymisét a belvárosi plébánia templomban; ugyanebben az időben volt a tanítóképző intézet növendékei számára tartott mise a lyceum templomban, melyet Késmárky István dr. jogtanár mondott. A reáliskolai tanulók számára az irgalmasok templomában volt a nagy zenés mise, melyet Döbrössy Alajos képezdei igazgató celebrált s melyen a nagy közönség vett részt. — Szigetvároitt, mint tudósítónk írja, szintén fényesen ülték meg királyunk névnapját. Vasárnap este mintegy varázsütésre az összes házak ablakai ki voltak világítva s igen sok helyen ott diszlett a király arcképe. Majd a Zrínyi-szobor elé vonult a polgárság, a hol a dalárda énekt.

— (Frigyes főherceg elutazott.) Frigyes főherceg, ki a királyi vadászatok óta belyei börtökön tartózkodott, szombaton elutazott Belyéről és a pécsi vonattal, jószágigazgatója kíséretében Budapesten at Pozsonyba családjához ment.

— (Halálozás.) Zidarits Andrásné szül. Novákovits Anna, vasárnap reggelre, életének 42 évében, meghalt. Temetése ma délután 4 órakor volt a sánc-utca 1. számú házból, nagy részvél méltt, a szigetkülvárosi temetőbe. Leikiüdvéért az engesztelő szentmise holnap (kedden) délelőtt 10 órakor lesz a Xavér-kápolnában.

— (Uj postafőnök.) Szerdahelyi (Schultz) Antal, pécsi posta és távirahivatali főnök, Budapestre a nyugati pályaudvar posta és táviradai hivatalának főnökévé nevezetvén ki, helyébe a pécsi postafőnöknek Kaffka József, posta és táviradigazgatósi főtisztet nevezte ki a kereskedelmi miniszter.

— (Névmagyarosítás.) Krausz József, siklósi illetőségű, radnótfai lakos, a saját és Margit leánya nevét belügyminiszteri engedéllyel Katonára magyarosította.

— (A Garay-szobor.) A Szegzárden felállítandó Garay-szobrot Szárnovszky Ferenc szobrász Párisban ez évben teljesen elkészíti, úgy, hogy a szobrot jövő évi március 15-én leleplezhetik.

— (Sztrájkoló vasuti munkások.) Nagy-Kanizsán szombaton az összes vasuti munkások megtagadták a szolgálatot. A sztrájk oka, hogy a vasuti igazgatóság megfosztotta a munkásokat eddig élvezett mellékjövödelmüktől. A munkaszünet nagy zavart okoz, mert az érkezett rakományok nagy mennyiségben felhalmozódnak az állomáson. A hatóság közbelépett.

— (Baleset.) Günsberger Ottó, törvényszéki joggyakornok, gyanútlanul sétált barátaival szombat este a király utcai korzón, mikor csak egy nagy kutya fellöki úgy, hogy eszméletét veszve terült el az aszfalton. Az irgalmasok szeretetének egy tagja segítségére sietett, felemelte és bevittette a kórházba, hol elállították a vérzést, bekötötték fején és arcán keletkezett sebeit és lakására szállították. A beteg még ma is önkívületi állapotban van és az orvosok agyvelőrázkódattásról, úgy koponyacsonttöréstől félnek. A kutya gazdája felajánlotta a beteg családjának a gyógyítási költségeket, mit azonban a család nem fogadott el. Ismét egy eset, mely kissé gondolkodóba ejthetné a bölcs városi tanácsot és talán jó volna, ha ne csak szabályokat hozna, hanem gondolkodnék arról is, hogy azok megtartassanak, hogy ha már egyes urak kutyájukkal akarnak sétálni az amugy is keskeny korzón, legalább lássák azt el szájkosárral és vezessék maguk mellett, vagy ha nem, rendezzenek be a kutyák számára külön »sétányt.«

— (Ismerkedési estély.) Igen szép és csak dicsérendő az akadémiánkon divó ama szokás, mely szerint minden tanév elején az első éves joghallgatók ugynevezett ismerkedési estélyt rendeznek a felsőbb évesek tiszteletére. Szombat este is összeültek a »Vigadó«-ban kedélyes vacsorára jogászaik, egy a tanári testület képviselőiben Dr. Friedl Karoly, Dr. Késmárky István és Dr. Kopcsányi Károly, hogy a kollegiális össztartozandóságnak ekkép jelét adva, a barátság és szeretet kapcsával kössék magukhoz tarsaikat. Magánjellegű lévén az estély, nem is foglalkoznánk azzal, ha csak az ott elhangzott pohárfelköszöntők nem bizonyítanak napnál fenyesebben, hogy jogászaik átérzik szívökben a mai áramlatot és a haza reményei nem szűnnek meg királyunk iránti loyaltásban és hazaszeretben tündökölni. A cigány által eljátszott és állva meghallgatott, sőt elénekelte himnus és szózat magasztos akkordjainak elhangzása után felállt Kaufmann Máttyás megszólítás helyett érces hangon kiáltja: »Hallottátok a dalt: hazádnak rendületlenül!«, csend lesz a teremben, mindenki ismét feláll és így hallgatja meg a szónokot, ki megemlékezve a legujabb vívmányokról, a király szeretetéről és Magyarországért való aldozatkészségéről, a hármas talizmánról: »Isten, király, haza«, — költői lendületű beszédében a királyt élteti. De nemcsak ő, Hanke István, Kovács Karoly, egy a tanári kar részéről Késmárky és Kopcsányi professorok, mind a hazaszeretetről tartanak előadásokat és az ifjakhoz, mint magyar ifjakhoz szólnak. És ha azt a lelkesedést, azt az igazi örömet láttuk az arcokról lesugárzani, meg van biztosítékunk arra, hogy ha kell a pécsi jogászok méltó ulócai lesznek a Mohácsnál hősiessé elvérzett martýroknak. — Az idő

rövidsége miatt *Tichy* Ferenc, mint a kiküldött hatos bizottság tagja e helyütt számol be a bizottság eddigi ténykedéséről, mely szerint az október 4-én rendezendő királyi ünnepélyen való részvétel iránt értekezvén a polgármesterrel, a megállapított programot közli. E szerint az ifjuság testületileg részt vesz a rendezendő hálaadó istentiszteleten, majd este fáklásmenetet rendez, mely miután a város főbb utcáit bejárta a színház elé vonul, hol megvárja az onnét kijövő katonazenekart és ennek kísérete mellett elénekli a himnusz és szózatot. A menetben való részvételre fel fogja kérni az egyes egyleteket, úgy a nagyközönséget is. — Tósztokat mondtak még *Szücs* Zoltán éltetve a felső éveseket, úgy *Szombathelyi* János, ki poharát az összetartásra ürité. *Tichy* Alfréd, volt elnök pedig a barátságára emelte poharát. Vacsora után felhangzott az ének és jogászaink vig poharazás közben kora reggelig együtt maradtak.

— (Október — szűz Mária hava.)

XIII. Leó pápa, körlevelet bocsátott ki a szűz Mária szent olvasójáról. Körlevele elején általánosságban szól a szent Szűz tiszteletének üdvös voltáról s ama véleményének ad kifejezést, hogy kiváló dolgot cselekszik, ha ajánlásai által előmozdítja a Mária-kultuszt. Levelében szép szavakkal buzdít a szent Rózsafüzér imádkozása által való lelki hasznok megszerzésére. Konstatálja, hogy ez az ájtatoskodás jelenleg ugyanis igen elterjedt s kell, hogy ez által a híveknek lankadó kegyelele felhevüljön. Mindenesetre legérdekesebb része a levélnek az, a mely különösen elárulja a szent Atyának Mária iránt való végtelen tiszteletét s a melyben kimondja, hogy »a gyümölcsöző október is a kegyeletnek kiváló érzésével ugyanazon Istenanyának szenteltessek, a kinek a virágos május hónapot szenteltük.« Így immár október hava is Szűz Mária hava épügy, mint a szép május. Városunk plébánia templomaiban naponként este 6 órakor tartják ez ájtatosságot.

— (Jegyzők tanfolyama.) A torontálmegyei községi és körjegyzők most befejezett tanfolyamának Évkönyvét vettük. A *Dellimanich* Lajos dr. alispán igazgatása alatt álló tanfolyamnak összesen 61 hallgatója volt, köztük *Ambrus* József Siklósról, ifj. *Kálmán* Gyula Somogyból és *Nertz* Illés, Tolnamegyéből.

— (Zsidók ünnepe.) Holnapután nagy ünnepük lesz a zsidóknak, az egész évben elkövetett bűneikért vezekelnek egész napon át böjtölve és imádkozva; mellőket verdesik, hogy mindama tévedések, vétkek, bűnök, melyeket elkövettek, legyenek megbocsájtva és feledésnek átadva. Kora reggeltől egész a csillagok feljöveteleig Isten házában tartózkodnak, mikor aztán az esti csillag feltűnik a főrabbi szól: »meg lesz bocsájtva nektek«, akkor a szörnyű nap alkonyodása nekik virradatot jelent, megtörtén, sápadtan, reszkette elgyöngült testükben térnek ismét haza. Az ünnep kedden este 6 órakor istentisztelettel veszi kezdetét. *Perls* Armin dr. főrabbi ugye este, mint másnap (szerdán) a délelőtti »muszaf« ima előtt hitszónoklatot tart.

— (Szüreti ünnepély.) A pécsi polgári daloskör által tegnap este a Vigadó nagytermében rendezett szüreti ünnepély valóban lényesen sikerült, amennyiben a rajta résztvevő közönség zsufolásig megtöltötte a nagy termet, amely alkalmasszerűleg volt földiszítve. Mindjárt a bejáratnál egy diszes sátor volt, a falakon köröskörül szőlőlevél guirlandok, közbe-közbe rájuk aggatott érett szőlőfürtökkel. A nagy lusterről, mint központról különféle színes papírláncok ágaztak szét, sátoryszerű kinézést kölcsönözve az egész teremnek, amelyben az elhelyezett fehér asztalok mellett a közönség vigan fogyasztotta — a sört. Korodi bandája kített magáért, a legjobb magyar nótákkal fokozta a jókedvet, midőn ugy 9 óra tájban a 4 számból álló műsor leéneklése következett. A daloskör a

tőle megszokott precizitással és igazi hangulattal adta elő darabjait, melyeket valamennyit meg kellett ismételnie. Különösen tetszett a Dalár-induló és a magyar jelmezbe öltözött 22 tagú női kar által előadott »Cigányélet.« A szebbnél-szebb parasztlány jelmezbe öltözött fiatal lányok ezután árusítani kezdték a konfettit, szerpentint s kezdetét vette a legderültebb hangulatban a konfetti-szórás, a melyből oly nagy tömeget használtak föl, hogy egy óra múlva bokáig lehetett benne gázolni. Majd fölépelt a hegybíró s dobszó mellett elmés »tudtul adatik«-ban kihirdette, hogy szabad a lopás, amely joggal bőven is élt a közönség, a legkacagatóbb módon sorra leszedegte a himbálódzó fürtöket. Persze a puskás csöszök mindenkit tetten értek, akik aztán lefizették a 10 kr. »strófol.« Éjfél felé járt az idő, midőn a különféle kedvderítő mókák után kezdetét vette a tánc, amely szakadatlanul folyt egész a hajnali órákig. Mindenki igyekezett a szép parasztleányokkal egyet fordulni, s nem is csoda, hogy ők voltak a legkapósabbak, mert fáradhatatlanul táncolták végig a sok megújított csárdást. A daloskör a tegnapi estét bátran számíthatja sikerei közé, megmutatva ekként, hogy ügyes és szellemes rendezéssel miként lehet egy művészeti motívumokra alakult egyesület jelentékeny társadalmi faktor, mely képes a legkülönbözőbb rétegű társaságot összehozni egy valóban kedélyes mulatságra. Az elért jövedelemmel bizonyára meg lehetnek elégedve derék dalosaink, akiknek jókedve ragadós volt s a résztvevők mindenikén mindvégig meglát-szott, hogy jól érezték magukat.

— (A szombatesti tűz.) Szombaton este egynegyedtíz óra tájban a vasuti műhely gőzkürtje tüzet jelzett. A tüzet a műhely öre vette észre s csakhamar berukkoltak fecskendőjükkel a műhelymunkások a siklósi-utcarra, hol a 46. szám alatt levő *Mihálovits* Imre tulajdonát képező ház gyuladt ki. A házban koresma és szálló van, melyet *Schwab* N. bérel s a végében pedig istálló. Itt keletkezett a tűz, még pedig — mint a vizsgálat megállapította — valószínűleg petróleum-lámpától, a mely az istállóban, közel az alacsony tetőzethez égett. A tüzhöz nyomban kivonultak a városi tűzoltók is, s a tüzet lokalizálták, még mielőtt a közeli raktarra átsaphatott volna s így minden nagyobb veszedelemnek elejét vették. Ezért elismerés illeti meg a vasuti műhelymunkásokat is, kik önfeláldozó buzgalommal segédkeztek a tűz oltása körül. A háztulajdonosnak kára megtérül, mert a leégett épület biztosítva volt; csak a koresmabérlőnek van vagy 100 forint kára, mert a behatolt víz az istállóban levő takarmányát és a koresmában levő felszerelést megrongálta.

— (Elnapolt a vásár.) A ma kezdetét vett országos vásárt a rossz idő elmosván, a bérlő kérelmére az elnapoltatott s helyette majd pótvásárt fognak kérelmezni. A vásáron az állatvásárra még csak volt felhajtás; de a kirakodó vásáron ki sem jelent meg a folyton szakadó eső miatt.

— (A horvát bánneje Pécssett.) *Khuen-Héderváry* gróf, horvát bán, felesége nem érkezett meg szombat este, a mint várták, Pécssett tanuló fia látogatására. Közbejött akadályok miatt csak a holnapi, keddi esti vonattal jön Pécsre a bán felesége.

— (Asszonyoktól megvert ember.) *Pichler* János, nyil-utca 38. szám alatti lakos, tegnap este bevett fejjel állított be a rendőrségre. Ott előadta, hogy a két menyecskének van szállása nála, a kikkel összevezett s a kik közös erővel bevették a fejét. A megvert embert orvosi látélet felvételére utasították s aztán majd átteszik az ügyet a bírósághoz, a hol majd ki fog derülni a titok, hogy hát mért is verték meg az asszonyok a szegény *Pichler*-t?

— (Meglopott gyolcsos tót.) *Jeszzenszky* Ferenc, árvamegyei illetőségű gyolcsostót, tegnap este a Zöldfában borozgatott.

A borból sokat találván bevenni, elaludt az asztala mellett s mire felébredt, eltűnt a zsebéből hét forintja. A lopást feljelentette a rendőrségen, sőt egy gyanuba vett egyént is behívott magával a városházára, a ki azonban tagadja a lopást s most folyik ellene a vizsgálat.

— (Orvtámadás az utcán.) Egy fiatal iparossegéd tegnap este a sörház-utcából egy leányt kísért hazafelé. A mint kiértek a Péter-utca, ott egyszerre rájuk támadt egy ismeretlen ember s míg a leány elmenekült, addig a fiatalembert fejbeverte és elrabolta tőle az óraláncát. A megvert és megrabolt iparossegéd véres fejjel jelentette az esetet a rendőrségen, a hol a nyomozást megindították az ismeretlen orvtámadó után.

— (Szerencsés esés.) Szombaton este 5 óra után a honvéddhadapródiskola építésénél egy munkás leesett az állványokról. A mélységbe zuhant embernek azonban nagyobb baja nem lett, csak az egyik lábát ficamította ki s pár nap múlva ismét munkába állhat. Még ez szerencséjének is mondható a szerencsétlenségben.

— (Új elnökválasztás a jogakadémián.) Mint már említettük, a megtörtént választásnál mindkét jelölt egyenlő arányban kapott szavazatot, mikor is a kor-elnök hivatkozva az alapszabályokra, elnöki jogánál fogva leadta szavazatát és így Nagy Jenő elnökké kiáltott ki. Csakhogy az akadémián divó rendszer, jobban szerzetelenség és rendtelenség ismét megboszulta magát, mert ki-sült, hogy ez alapszabályok miniszterileg jóváhagyva nincsenek, a jóváhagyott szabályok értelmében pedig elnök nem élhet a szavazati joggal. Égi pártja ezért óvást adott be a tanári karhoz, mely óvás elintézését Nagy Jenő igen helyesen be sem várta, az elnökségről lemondott. Pártja azonban újra felléptetvén őt, most már közte és Égi Kálmán között új választás lesz. Folyik tehát ismét a fehér és piros tollasok harca, minélfogva élénk az élet akademiánkon.

— (Szocialista tanítók.) A szocialdemokrata-párt most a vidéki tanítókat igyekszik megnyerni a szocializmus ügyének. Titkos felszólításokat küldenek szét a vidékre s az agitációnak főleg a 2—300 forint fizetés mellett nyomorgó tanítók között úgy látszik, jó talaja van, mert ezeknél »Több tanító« aláírással titkos felhívás kerül, hogy vegyenek részt a karácsonykor tartandó szocialista tanítói szervezet országos értekezletén.

— (A király nevenapja a továbbképző tanfolyamban.) A »továbbképző tanfolyam leányok számára« című intézet szintén kiakarta venni részét az örömből, melyet országszerte keltett ő felsége királyi ajándéka és ma iskolai ünnepélyt rendezett, mely egyúttal alkalmat szolgáltatott a tanfolyam igazgatójának arra, hogy azon férfiak történetével ismertette meg növendékeit, kiknek emlékére a megalkotandó szobrok fognak szolgálni. *Kovács* Julia igazgatónő beszédét annak kimutatásával kezdte, hogy a magyar nemzet mindenha dinasztikus érzelmű volt, amint azt történeti emlékeink a legrégebb időkől: a vérszerződéstől fogva egészen a pragmatica sanctióig bizonyítják. Beszéde második részében kiemelte ő felségének a történelmi alakok megválogatásánál tanusított bölcsességét, mert nemcsak a kardot és a politikát vette tekintetbe, melyeket rendszerint az állam kizárólagos fenntartó elemeinek szoktak tekinteni, hanem ő felsége a vallas buzgó képviselőit és az irodalmat is figyelmére méltatta; az utóbbinak számos ágaiból meg éppen a legmagyarabbakat választotta: a törvény és történelem írást s a hazafias költészetet. — A beszédet megelőzőleg és követőleg az intézet növendékei szavaltak. *Tausz* Anna szavalt Bajza József »Ébresztő«-jét, *Perls* Anna meg berekesztette az ünnepélyt a szintén Bajzától való »A királyra« című költeményével.

— **(Pályázat.)** A pécsi kir. törvényszék területén levő dárдай kir. járásbírósnál egy 1100 frt fizetéssel és 200 frt lakbérrel javadalmazott albirói állás van üresedésben. Pályázatok 14 nap alatt adandók be a kir. törvényszék elnökéhez.

— **(Tolvaj az ágyban.)** Bondi Manó felsőireghi kaszinós egy este nejével együtt 11 óra után, a napi fáradalmaktól elcsigázva nyugalomra hajtá le fejét. Kora hajnalban, heti vásár lévén, neje, ki előbb felébredt, pénzt kért tőle, de hiába, mert nadrágja a pénzzel együtt eltűnt. Akkor vették észre, hogy az ajtók, melyeket este becsuktak, nyitva vannak. A nadrágot későbbben a plébánia kertjében találta meg a plébános kocsisa, de a pénz hiányzott belőle. A vizsgálat megállapította, hogy a tolvaj, mielőtt a család aludni ment volna, elbujt a vendég ágyba és megvárta míg a többiek elaludtak, ellopta a nadrágot.

— **(Siklósiak csődje.)** A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság egyszerre két siklósi lakos ellen is csődöt nyitott. Az egyik csőd Sipos Imre szabó ellen nyitattott, melynél csődbiztos Boggyay Pongrác törvényszéki bíró, tömeggondnok Pakuszi Gyula, siklósi ügyvéd, helyettese Lauber Rezső dr., pécsi ügyvéd. A másik csőd itj. Tormásy Sándor szíjgyártó ellen szól, s ennél csődbiztos szintén Boggyay Pongrác, törvényszéki bíró, tömeggondnok Troll Ferenc dr., siklósi ügyvéd, helyettese Kelemen Mózes, pécsi ügyvéd. Igénybejelentési határidő mindkét csődnél november 10., felszámolási határnap november 18-ika.

— **(Veszett ebek.)** Mohácson a város alsó részén — az oláh-cigányok között — Balog György kutyája négy egyént megmarta. Az ebet, mivel veszethez gyanúban állott, agyonütötték s a főszolgabíró megbizta a járási állatorvost annak megvizsgálásával. Az állatorvos az állatot felboncolván, a veszethez

megállapította. Ennek következtében Pakusz Mihálynét és Balogh Jánost felküldték Budapestre a Pasteur-intézetbe, a főszolgabíró pedig a városban levő kutyákra 40 napi zárt rendelt. Ez idő alatt a kutyákat vagy megkötve kell tartani, vagy szájkosárral ellátva pórázon vezetni. Egyben utasított a gyöpmester, hogy az utcán szabadon járó ebeket fogja össze, s a mennyiben gazdáik főszolgabírói engedély felmutatása mellett három nap alatt ki nem váltanak, bunkózza le. — Babarcon is gyanus eset merült föl; Eltz Károly kutyája megmarta Rurch János babarci lakost és mivel az eb elfutott s azóta meg nem került, valószínű, hogy veszett volt.

— **(Ingyen koczikázás.)** Steiger József és Veszeli János, mázolósegédek szombaton délután egy Böhm Anna nevű cselédleánnyal felültek egy fiakkerre és sorban jártak kocsin a különböző mulatóhelyeket. S addig koczikáztak aztán, hogy Egerághra is kedvük kerekedett kikocsizni, s mikor onnan visszatértek s leszállván, a kocsis kérte tőlük a viteldíjt, nem fizettek a hosszú sétakocsizásért egy fillért se, azt mondván, hogy utolsó garasukat is elitták. Ezzel a védekezéssel azonban a fiakkeres nem elégedett meg, hanem feljelentette az esetet a rendőrségnél s most a bíróság fizetteti meg a furcsa pasasérral a koczikázást.

— **(Agyonütötte a fal.)** Uj-Dombóvár községhez tartozó Mászlon pusztán egy használaton kívül álló istálló fala — mely az esőzés miatt átázott — kidőlt, s a mellette játszadozó Csonka Imre 5 éves fiura zuhant. A súlyos sérüléseket szenvedett kis fiut — az éppen akkor hivatalos kiküldetésben ott járt járási orvos megvizsgálta, de a sérülések oly súlyosak voltak, hogy délután 5 óra tájban a beteg meghalt. Azonnal jelentést tett a járási orvos a főszolgabírónál, a ki vétkes gondat-

lanság esetét látva fenforogni, áttette az ügyet a tamási járásbíróshoz, a mely a vizsgálat megejtésére kiküldötte a vizsgáló bírót.

— **(Tolvaj cigányok.)** Tegnap délután Büchler Móríc szigeti-országut 45. szám alatti ruhásboltjába beállított egy cigányaszony, egy emberrel és két gyerekkel. Ruhákra alkudoztak s közben egy kabátot eldugva, azzal elakartak inálni. A cigány és a két gyerek jól futott, azok el is tűntek az üldözésükre szaladt boltosék elöl; az asszonyt utólérték s s bekisérték a rendőrségre. Az asszony Kalános Marinak nevezi magát s most a börtönben várja, hogy a tettestársai is mikor kerülnek melléje?!

Órák ezüst arany tárgyak és ékszerek javítását, kicserélését, tisztítását, felfrissítését és átalakítását a legjutányosabban és gyorsan teljesíti *Schönwald Imre* órás és ékszerész Pécs.

Művészet, irodalom.

○ **Trilby** második előadását szombaton este telt földszint nézte végig, de a páholyok közül kevés telt meg. A szenzációs darab hatása most is nagy volt a közönségnél s *Angyal* Ilka a címszerepben és *Csiky* osztatlan tettszést arattak. Csikyt a meghalási jelenet után háromszor hívták a lámpák elé, a mit ez az istentől oly sokoldalú drámai-alakító képességgel megáldott színész meg is érdemelt. A környezetből kiváltak *Hunyady* József, a ki népszimfűénekes léttére teljesen korrektül adta *Sandyt*, *Hevesi* Gábor és *Bihari* Ákos. *Delli* Lajos gyenge Billie volt; hangja ugyan szép és kifejező, de játéka erőtlenséggel. (→)

Csengetett.

— Nyergeljétek meg azonnal a lovamat, a szolgál pedig kövessen — kiáltott a belépő leányra. Gyorsan járjon, mert rögtön indulni akarok.

— Éjfélt elmúlt miss Léna. Én . . .

A leány olyan tekintettel mérte végig a cselédet, a mely nem tűr ellenmonnást.

Egy óra mulva már elérték azt a mezei lakot, a melyben a Meadows Madge aludt nyugodtan, sejtelve sem volt a feje fölött tornyosuló veszélyről.

— Várjon itt rám — mondta Léna a szolgának, aki éjszakai útjában elkísérte. Nem sokára visszatérek.

ártatlan leányt a sértegetésektől. De én még többet is akarok tenni érte, még az életemmel is meg akarom védeni, ha szükség van reá. Ha elnyerhetem a kezét, ugy feleségül is akarom venni Meadows Madget.

Duncan gyorsan és hevesen beszélt. Lovagiasságát támadták meg, s ezért azt sem tudta jóformán, hogy mit beszél, ugy mondta ki a szót, ahogy éppen az ajkára tolt. Nem tudta elviselni még a pusztá gondolatát sem annak, hogy a kedves, ártatlan Madge az ő hibája miatt szenvedjen.

— Jöjjön innen Madge — mondta gyöngéden megfogva a leány kezét. Távozzunk innen azonnal, hiszen további itt időzésünk csak kellemetlen volna reánk nézve. Isten önnel Miss Stanton.

Léna a távozó után lépett a többiek sorából kilépve.

— Duncan! — kiáltotta — ön azt nem gondolhatta komolyan, amit az előbb mondott. Nem engedheti azt, hogy ily teremtés mi közénk léphessen. Megfeledezett magáról talán Duncan? Hiszen önnek valami mondani valója volt nekem, amint tegnap mondotta. Ily könnyedén csak nem válhatik el tőlem — tette hozzá sóhajtvá.

Félelem fogta el szívet azon gondolatra, hogy el fogja őt veszíteni. Hiszen ő a világa volt neki. Megfeledezett arról, hogy a közelében ácsorgó vendégek figyelmek lettek rá, elfelejtette, hogy ő, a körülrajongott, gazdag örökös, akinek a mosolyáért számosan esedeztek, elfelejtette a büszkeségét, mikor az a gondolat bántotta, hogy Duncan elhagyja. Vad, szenvedélyes és

○ **A csikós.** Szigligeti Edének egyik legjobb népsziművében, melyben keveset táncolnak és mókáznak ugyan, de annál többet tesznek s egy tragédiát játszanak meg a nép és a földesurak, — mutatkozott be a társulat népsziműi kara. A karról jut mindjárt eszembe, hogy bizony ez a kar nem olyan jó, mint a tavalyi s a női kar éneke csaknem elnyomja a férfiakét, kik között a vissza nem tért Ország Bertalan hatalmas hangját többé nem hallhatjuk. A bemutatkozás — ettől eltekintve — mindenben sikerült. *Réthy* Lina kedves és csinos Rózsi volt; játéka hű és természetes; hangja terjedelmes és csengő s előadott dalai megérdemelt tapsokban részesültek. Az est tulajdonképeni hőse azonban *Hunyady* József volt — Kiss Pista utóda — a ki nem hiába választotta Bandi csikós szerepét bemutatkozásra, minden tekintetben nagy sikert aratott. Törőli metszett, magyaros alakot mutatott be; játéka kitűnő volt s hűbben ábrázolni a puszták szabad és büszkén becsületes fiát még ritkán láttuk. Hangja erős, érces s nemcsak kiállja a versenyt elődjével, de a zenekarra való figyelemmel, szabályos előadással felül is mulja azt. Kapott sok tapsot nyílt színen is s felvonások után kétszer-háromszor hívták a lámpák elé. *Delli* Lajos az este Asztolf szerepében már nagyobb sikert aratott, mint a *Trilby* Bilijében. Értelmes színésznek látszik, a ki még szép sikereket is fog színpadunkon elérni. *Bihari* Ákos az intrikus Bencét alakította sok erővel s csak örülünk, hogy ő, a ki a mi színpadunkon fejlett erőssé, most mindjártban halad. Kitűnő volt *Hevessy* Gábor az öreg csikós szerepében s *Janiky* Miklós a kormáros kis szerepét általános derűség közt játszotta meg. Éppen így óriási derűtséget keltettek a három részeg asszony szerepében *Bognárné*, *Ernyeiné* és *Csikyné* s dalukat meg is kellett ismételnünk. Hallottuk kis szerepekben *Andorffyt* és

Borbélyt is s végül megemlítjük, hogy *Bognár* János, társulatunknak ez a sokoldalú, képzett és törekvő tagja, Kis Bálint szerepében nyújtott szép játékot s ezért a lámpák elé is hívták a hálás közönség, mely a földszíntet csak félig, de a karzatot egészen megtöltötte. (→)

○ **Darabváltozás.** A holnapra hirdetett *Gerolsteini nagyhercegnő* című operett *Perényi* József rekedtsége következtében elmarad s helyette a *„Nebántsvirág“* fülbemászó zenéjű operett kerül színre a címszerepben *Réthy* Linával, akinek ez a szerep egyik legjobb alakítása. Az orgonista szerepét ez alkalommal *Borbély* Sándor és *Loriot* örmestert *Andorffy* Péter, az őrnagyot *Hevesi* Gábor játszzák. A többi szereplők a tavalyiak.

T a n ü g y.

)(**Tanítók tanácskozása.** A szt.-lőrinc-egyházkerületi róm. kath. tanítók mult csütörtökön tanácskozásra gyűltek egybe Szt.-Dénesen. Igen érdekes és hévvel teli eszmecsere fejlődött ki mindjárt az első tárgynál, amely a *Schultz*-féle képes reálolvasókönyvek általános be, vagy be nem hozatala körül forgott. Folyt a szó-hare, pro és kontra, s bár a pro-isták, köztük *Beck* Lajos bicsérdi plébánossal — számszerint — többen voltak s erősen támadtak; a szakkönyvesek kicsiny, de lelkes tábora oly tüzzel ríposztozott, védte álláspontját s vágott vissza támadólag, hogy a döntés ezuttal elmaradt, a szó-csata — akárcsak a tatai probahaberu — lefuvatott, ezen határozattal: Használja mindenki ezután is az általa, tapasztalatból legjobbnak ismert tankönyveket, mégis olyanokat, amelyek a Szt.-István társulat könyvjegyzékébe föl vannak véve. A mult évi tanácskozáson elfoga-

dott azon indítványra, hogy a járás főszolgabírája kérésre keressék meg az iránt, hogy az iskolafentartó községekkel szereztesse be iskoláik számára a *Baranya* multja és jelenje című munkát, ajánlja azok beszerzését; a kiküldött bizottság egyik tagja jelentvén, hogy a küldetésükben eljárak, de sikertelenül, *Somssich* S. megújított javaslatára határozatott, hogy a testület a vármegye alispánjához forduljon ez iránti méltányos kérésével, azt irásban foglalva s kifejtve abban a nevezett műnek a tanító kezében, ugy a szülőföldisme tanításánál szükséges, mint általa alkalomadtán a nép között is haszonnal értékesíthető volt. Miután ezzel a jegyző megbízott, a testület sablonszerű ügyei intéztettek el, jelesen: felolvastatott az orsz. kath. tanítói segélyalap s az ebből létesítendő kath. tanítói árva-ház vagyoni mérlege; a nevezett alapból való segélykérés mikénti eszközését illető utasítás, valamint az egyházmegyei hatósághoz beérkezett dolgozatok bírálata s a be nem érkezett, illetve a tanítóknak e tekintetben *„lanyhasága“* miatt megeresztett dorgatorium, ez utóbbiak olvasása alatt, mintha lidérenyomás nehezedett volna a tanítókra. . . . Ezuttal a kitűzött tételdolgozatot beadták: *Ruzsinszky* József megyefai, *Svarda* István szt.-lőrinci és *Sznopek* József bicsérdi tanítók. A szt.-királyi vikárius által a mult évben kitűzött számtani tételt pedig *Csáky* Zsigmond, *Lukács* Ferenc és *Somssich* Sándor dolgoztak ki s adták be, az utóbbit a jegyző fel is olvasta s azt — miután arra egy odadobott felületes megjegyzés is történt — *Friedszam*, *bükkösi* tanító beható bírálat után a testület elismerésre méltatta. E három dolgozat megkeresésre az illető vikáriushoz küldetett, mégis azon megjegyzéssel, hogy az lett volna helyes, ha ő e gyűlésen megjelenik, a dolgozatokat itt, a testület tagjai megbírálják s ennek kap-

határtalan szerelme nem tűrte el a visszautasítás gondolatát sem.

— Duncan! — mondta és fehér kezeit karjára téve sápadt, vonagló arcával kérően nézett föl reá. Ne hagyjon el, önnek nem szabad engem így elhagynia! Ne lépjen közénk senki se. Hallgasson rám Duncan, én szeretem önt. Nem csinállok titkot belőle, hadd tudja meg az egész világ, hiszen ez a pusztai igazság. Mért tagadnám el hát? Mig ez a leány a szép, de csalfa arcával közibénk nem lépett, ön is szeretett engem. Ha ő nem lett volna, megkérte volna a kezemet. Küldje el innen Duncan ezt a szegényes teremést, a felügyelő majd gondot visel reá.

Hevesen és gyorsan beszélt a szép Léna. Senkisé mert a szavába vágni.

Duncant kissé meghatotta a váratlan vallomás, de boszankodott is némileg fölötte.

Szerencsére a vendégek közül csak kevesen voltak már a közelben s azok sem igyekeztek az érdekes beszélgetésnek hallgatag tanui lenni.

— Léna — Miss Stanton — jegyezte meg Duncan némi habozás után — végtelenül sajnálom, hogy ily szerencsétlenül fejezte ki magát. A saját érdekeben mondom és kérem, hogy többet már ne mondjon, hiszen a mi barátságunk utolsó láncszemeit is ön lépte szét most este kiméletlen kezekkel. Nyíltan kimondhatom azt, amit érzek. Ki sem mondhatom, mennyire sajnálom a dolgot, s bárha utóbbi szavai mélyen megrendítettek, mégis inkább távozom, csak hogy tovább itt ne kelljen időznöm.

Ezzel Madge karját a magáéba fűzve, gyorsan lépdelt Duncan vele a gyalogösvényen azzal a szilárd elhatározással, hogy többé sohasem teszi a lábát a Stanton-kastély küszöbére s rá sem néz Stanton Lénára.

A leány gunyosan felkacagott, s azután a vendégeihez lépett, akik az előbb meglepődve nézték a furesa jelenetet, mely ott lejátszódott.

— Bravo Miss Léna — mondta *Dalrymple* Vincent e pillanatban a leány mellé lépve. A színpadon kegyed bizonyára nagy sikereket arathatott volna. Már tudni illik — szölt a többiekhez fordulva — mi most egy szindarab nagy jelenetét játszottuk el itt, amelyet színre akarunk hozni. Hogy ne mondjanak hizelgőnek — bókolt mosolyogva — a néma csodálat és meglepetés legszebben bizonyítja, mennyire természetes volt a jelenet. Ebből jósolva előre is mondhatom miss Léna, hogy nagy sikereket fog aratni.

Senkinek sem jutott eszébe, hogy e váratlan fordulat fölött kételkedjék. Valamennyien hangos kacajra fakadtak, majd mikor újra fölhangzott a zene, az ünnepély tovább folyt.

Nagysokára, mikor a vendégek javarésze már eltávozott, ment Léna a boudoirjába. A szíve tele volt keserűséggel, agyában a boszu tervei kavargtak.

— Nem ölhetem meg — kiáltotta — de a szépségét el tudom venni a kis sápadt penészvirágnak, mert azzal fordította el tőlem a Duncan szívét. Ezt meg is fogom tenni. Megszenved ezért — kiáltotta. Elszakítom tőle, még ha véráradat fakadna is nyomomban. Esküszöm és az ég is hallgassa meg fogadásomat.

ésán a pályadíjat az arra érdemesnek odaítélik, ő pedig azt nyomban átadja. Hogy a tanácskozások eredményesebbek, tanulságosabbak legyenek, az elnök javaslatára kimondott, hogy azok a jövőben gyakorlati előadásokkal köttetnek össze; a jövő évi tanácskozáson való tanításra vállalkozott Lukács Ferenc tarcsai és Varga Lajos velini tanítók. Miután még a pénztárnok beszédte s nyugtatta a tagsági díjakat, melyhez ezuttal hozzájárultak még: Beck Lajos, bicsérdi plébános, egyszer s mindenkorra 10 frttal, Pataki Antal kisasszonyfai káplán pedig évi 1 frttal és a testület rendes tagjai sorába felvették Svarda István és Mlinárics Gyula osztálytanítókat, mely után véget ért a tanácskozás, amit kedélyes lakoma követett az esperes-elnök vendégzerető asztalánál.

(Ki ad többet érte? Üzleti világot élünk, manapság minden eladó, minden üzleti cikket képez, még a tanítói állás is. A máloomi tanítói állás még jóformán meg sem üresedett, a pályázat ki sem hirdettetett, már is megindult érte a tisztességtelen hajsza, árverés és árlejtés egyaránt, eszem-izsom s ígéret az állás elnyerhetéseért. Ily célból — hogy csak egyet említsünk — egy vendéglős valaki érdekében, néhány nap óta már csinálja a sort, kínálhatja a máloomi embereket (de boldogok is ezek most): Igyék kend János bácsi, nem kósta semmit! Ajánljuk ez épületes dolgokat, ez árverezőket a választást vezető egyházi felsőbbség becses figyelmébe.

Törvényszék.

§ Rágalmazó agitátor. A pécsi fuvarosok sztrájkját megelőző népgyűlésen az egyik leghevesebb sztrájkagitátor, *Végh József*, *Márkus Ignác* szállítót becsületsértő és rágalmazó kifejezésekkel illette. A megsértett szállító feljelentette ezért a járásbírósnál, a hol a megtartott végtárgyaláson *Végh Józsefet* 8 napi fogságra és 5 frt pénzbüntetésre ítélte a járásbíró. Az elítélt agitátor az ítéletben megnyugodott.

§ Elítélt házaspár. *Gondi Ferenc* és neje szül. *Csányi Julianna* volt pécsi kocsmárosok ellen *Stern Karoly* ügyvéd végrehajtást vezetvén, lefoglaltatott ingóságokat és bort, mely utóbbi hivatalos pecsét alá is helyeztetett. Mégis az árveréskor sem a bor, sem sok darab az ingóságok közül nem volt meg s a végrehajthatónak 60 forint kára lett. A házaspárt tehát sikkasztás miatt feljelentette s mivel időközben Pestre költöztek, hol *Gondi család* miatt börtönbe került, a felesége pedig gyakran változtatta a lakhelyét, — sok huzavona után csak szombaton délután tarthatta meg ellenök a végtárgyalást a pécsi kir. törvényszék s ennek eredménye az lett, hogy *Gondi Ferencet* 1 havi, feleségét 8 napi fogságra itéltek. Az elítélt házaspár — kikel *Kereky Mihály dr.* ügyvéd helyettesítésében *Mester József* ügyvédjelölt védett — az ítéletben megnyugodott.

§ A töltött fegyver. *Hoffmann János*, németmárok lakos kimenvén a földjére, ott-hon hagyta kilencéves *Katalin* nevű kis leányát. Az istállóban, melyek ajtaját nem zárta be, ott volt a töltött puskája, melyet a kis leányhoz játszani átment *Müller Mihály* és *Weber János* tízéves gyerekek elővettek. *Müller* a fegyvert oda akarta adni *Webernek*, hogy az célozzon vele; de a gyerekek nem volt kedve s a kezével félrelökre azt. A fegyver ekkor véletlenül elsült és a szemközti

álló leányt a golyó szíven találta úgy, hogy az nyomban szörnyet halt. Gondatlanságból okozott emberölés vétsége miatt vonták kérdőre ma a pécsi kir. törvényszék előtt *Hoffmann Jánost*, a kit kéthavi fogságra itéltek. Az elítélt úgy, mint védője *Kiss József* ügyvéd, felebbeztek az ítélet ellen, de felebbezett ellene a vádlott terhére a közvédlő is.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október 4-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A budavári Mátyás-templomban hallgatott mise után, melyet a királyért mondottak s melyen a kormány tagjai és nagyszámu képviselők vettek részt diszmagyarban, délben ülésre gyűltek össze a Házban, melynek egyetlen tárgya volt a királyhoz küldendő hódoló fölirat elfogadása.

A kormánypartról *Hegedüs Sándor*, a függetlenségi pártról *Meszlényi Lajos* tolmácsolták érzelmüket, majd utánuk a nemzeti párt részéről

Apponyi Albert gróf szólalt föl kijelentve, hogy pártja politikai hitvallásának alaptétele a nemzet és a dinasztia érdekeinek, érzelmeinek közösségét ápolni évezredes alkotmányunk, állami önállóságunk, nemzeti egységünk és történelmi hagyományaink alapján.

Hogy a nemzeti politika egyszersmind az egyedül helyes dinasztikus politika, igazolják a legujabb események.

Ime, nehéz viszonyaink közepette a magyar alkotmány, a magyar nemzeti egység ama köszikla, amely meg nem inog.

A magyar nemzeti hagyomány erkölcsi erő, mely nincs változásnak alávetve.

Ezen az alapon épül fel egy megdöntetlen trón, egy állandó politikai rendszer.

Ezt fejezi ki a királyi elhatározás, melylyel szívére ölelte összes hagyományainkat, azokat is, amelyekben a király és a nemzet között való félreértés emlékei vannak.

Zugó eljenzésben fejezte be beszédét, miután még *Holló Lajos* és *Molnár Antal* szólottak.

Természetesen a fölirat szövegét egyhangu lelkesedéssel elfogadták, az elnök nyomban aláírta a Ház színe előtt, amit lepecsételve elküldenek a királynak.

TÁVIRATOK.

— Szövetség a hazaáruló kiszabadítására. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Franciaországban kisebb kaliberű összeesküvést földöztek föl, melynek főadata *Dreyfusz kapitány* kiszabadítására irányul.

— Hires paripa. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A tegnapi Budapesti löverseny alkalmával utoljára futott *Tokió* és óriási közönség előtt megnyerte a lovaregyleti 16.000 koronás díjat.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
Kiadó.

Hirdetések.

8597. sz.
tlk. 1897.

HIRDETMÉNY.

A dárdai kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság 1897. évi szeptember hó 30-án fenti sz. a. kelt végzésével kiküldött bizottság ezennel közhírré teszi, hogy az egy körjegyzőséghez tartozó Magyar-Bóly, Illocska és Lipáncsa községekre vonatkozólag az 1886:XXIX., 1889:XXXVIII. és az 1891:XVI. t. cikkek értelmében szerkesztendő telekkönyvi betétek készítésének munkálata folyamatba tétetvén, a helyszíni eljárás a nevezett községekben 1897. évi október hó 18-án fog kezdődni.

Ennélfogva felszólítatnak:

1. mindazok, akik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

2. mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszközöljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886:XXIX. t.-cz. 15—18. §-ai és az 1889:XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy odahassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek: és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzéssel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztés kérelmezők, illetve hogy törlesztési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezménytől elesnek.

Kardos Herman

betétszerkesztő.

Dr. Molnár

kir. albiró.

19.018. sz.
1897.

Hirdetmény.

A városi faraktárban levő tüzelőfa és ugyan:

4 km. cser hasáb 12 frt 12 kr.
4. „ II. oszt. bükk és gyertyán hasáb 12 frt 62 kr.
4. „ I. „ „ „ „ 13 frt 12 kr.
ért számítva a városi pénztárnál előjegyzés útján eladatik.

A vételár lefizetése után a fa a megrendelők házához szállittatik.

Pécs, 1897. október 1-én.

A város Tanácsa.

Szomoru — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünkre. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékokat észlelünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodják, de ha ez testi egészségünknek az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, főfájás, emésztési zavarok stb. mit tesz az? Ügyet se vetünk rá. Hát ez vétkes könnyelműség, mely később keservesen megboszulja magát rajtunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy kelet kezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. A legtöbb betegség kutforrása a gyomor rendetlen működése, a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű Sódapasztillája csakhamar beszüntet. (1 doboz ára 30 kr.) A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek. Egger kitűnő ízű Mellpasztillája megóv bennünket a bajtól teljes biztossággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadohoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár Nádorgyógyászter

(Dr. Egger Leó és Egger J.)
Budapest, Váci-körút 21.

16344. szám.
1897. tlkv.

HIRDETMÉNY.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1897. évi szeptember hó 22-én 16344. sz. a kelt végzésével kiküldött bizottság közhirre teszi, hogy Bagota, Velin, Varjas, Kis-Bicsérd, Nagy-Bicsérd és Zoók egy körjegyzőséghez tartozó községekre vonatkozólag az 1886: XXIX., 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikkek értelmében szerkesztendő telekkönyvi betétek készítésének munkálata folyamatba tétetvén, a helyszíni eljárás elsősorban Bagota községben 1897. évi október hó 18-án fog kezdődni, azután a többi községekben folytatattani.

Ennélfogva felszólítanak:

1. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutatassák fel;

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszközöljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886: XXIX. t.-cz. 15-18. §-ai és az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Pécs, 1897. szeptember 28 án

Sándor Károly kir. alb. helyett

Zádor József

Bogyay Pongrácz

betétszerkesztő s tkvvezető.

kir. trvszéki bíró.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek fel.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbitva)

Pécsett, Ferencziek-utca 11. szám.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, disz- és ebédülő szobák, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári áruk mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

